

Lesninger 4. søndag i fasten (år C)

---

1. lesning Jos 5,9a.10–12

Guds folk som er kommet inn i det lovede land, feirer påske

I de dager sa Herren til Josva: «I dag har jeg veltet av dere vanæren fra Egypt.»

Mens israelittene lå i leir ved Gilgal, holdt de påske der på sletten ved Jeriko, om kvelden den fjortende dag i måneden. Og dagen etter påske spiste de av landets grøde: usyret brød og ristet korn spiste de den dagen.

Fra den tid ble det slutt på mannaen. Da israelittene nå kunne spise av landets grøde, fikk de ikke mer manna. Allerede samme år spiste de av det de avlet i Kanaan.

Responsoriesalme Sal 34 (33),2–3. 4–5. 6–7

Omkved: Smak og se at Herren er god!

Jeg vil love Herren til hver en tid,
min tunge skal alltid synge hans pris.
Min sjel roser seg av Herren.
Den fattige høre det og glede seg.

La oss sammen prise Herren,
opphøye hans hellige navn.
Jeg søker Herren, og han svarer meg,
frir meg fra all min frykt.

Se hen til ham og strål av glede,
og du skal aldri stå til skamme.
Den elendige roper, og Herren gir svar.
Han frelser ham fra alle trengsler.

2. lesning 2 Kor 5,17–21

Gjennom Kristus har Gud stiftet forlik mellom seg og oss

Brødre, den som lever i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er forbi, noe nytt er blitt til. Og alt dette er Guds verk; gjennom Kristus har han stiftet forlik mellom seg og oss, og så gitt oss i oppdrag å formidle forliket – oss, som vet at det var Gud som var nærværende i Kristus og gjennom ham forsonet verden med seg, i stedet for å kreve den til regnskap for dens misgjerninger, og at han har overlatt budskapet om forsoningen til oss.

Vi kommer altså som Kristi sendemenn, siden det er Guds appell som lyder gjennom oss; på Kristi vegne ber vi: La dere forlike med Gud! Han som ikke kjente til synd, ham har Gud gjort til synd for vår skyld – for at vi i ham skulle bli ett med Guds rettferd.

Evangelievers Luk 15,18

Jeg vil stå opp og gå til min Far, og jeg vil si til ham:
«Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg.»

Evangelium Luk 15,1–3.11–32

Din bror, som var død, er kommet tilbake til livet

Alle tolloppkreverne og annet syndig folk samlet seg for å høre Jesus. Fariseerne og de lovkyndige ble forarget over det og sa: «Han omgås åpenbare syndere og spiser sammen med dem!» Da fortalte Jesus dem denne lignelsen:

«En mann hadde to sønner. Og den yngste sa til faren: 'Far, gi meg den delen av formuen som tilkommer meg.' Han skiftet da sin eiendom mellom dem. Og ikke mange dager etter samlet den yngste sønnen alt sitt og drog til et land langt borte, hvor han førte et vilt liv og satte det hele over styr.

Men da han hadde gjort ende på det alt sammen, ble landet rammet av en stor hungersnød, og han begynte selv å lide nød. Da gikk han og tok tjeneste hos en mann der i landet, som sendte ham ut på marken for å gjete svin. Han hadde gjerne fylt maven med de skolmene som svinene fikk, men ingen gav ham noe.

Da gikk han i seg selv, og sa: 'Alle arbeiderne hjemme hos min far har mat i overflod, mens jeg går her og sulter i hjel! Nei, nå bryter jeg opp herfra og drar hjem til min far. Og så sier jeg: Far, jeg har syndet mot himmelen og

mot deg, så jeg ikke lenger fortjener å kalles din sønn; men la meg få gå her hos deg som en av arbeiderne dine!’ Og dermed brøt han opp og gav seg på vei til sin far.

Han var ennå langt borte, da faren fikk se ham og ble grepet av en inderlig medynk med ham. Han løp ham i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. Men sønnen sa: ‘Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg; jeg fortjener ikke lenger å kalles din sønn ...’

Men faren sa til tjenerne: ‘Fort, hent den fineste drakten og la ham få den på, gi ham ring på fingeren og sandaler på føttene! Ta så gjøkalven og slakt den, og la oss spise og holde fest! For min sønn var død og er kommet tilbake til livet, jeg hadde mistet ham og har fått ham igjen!’ Og så begynte de å holde fest.

Imens var den eldste sønnen hans ute på marken; og på hjemveien, som han nærmet seg huset, hørte han musikk og dans. Han ropte på en av tjenerne og spurte hva som var på ferde. Drengen svarte: ‘Broren din er kommet, og din far har slaktet gjøkalven, fordi han har fått ham tilbake i god behold.’ Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å snakke med ham. Men han svarte: ‘Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort deg imot; men meg har du aldri gitt så meget som et kje for å feste med mine venner. Men denne sønnen din, som har ødslet formuen din bort på kvinner, ham slakter du straks gjøkalven for.’

Men faren svarte: ‘Gutten min, du har jo alltid vært hos meg. Og alt mitt er ditt. Men vi måtte jo holde fest og være glade, når din bror, som var død, er kommet tilbake til livet – når han som vi hadde mistet, er blitt funnet igjen.’»